

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213464
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6412213464.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred samosudcom JUDr. Igorom Valentom v právnej veci navrhovateľa Pohotovosť s.r.o. so sídlom Bratislava Ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Palko s.r.o. IČO: 36 864 421 Bratislava Grösslingova 4 proti odporcovi Slovenská republika v mene, ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti - SR so sídlom Bratislava Župné Námestie č. 13 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha voči odporcovi náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy s odkazom na Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa navrhovateľa škoda mu vznikla pre nesprávny úradný postup Okresného súdu v Žiari nad Hronom v exekučných konaniach, ktorý podľa navrhovateľa spočíval v porušení procesných pravidiel exekučného súdu tým, že nerozhodoval bez zbytočných prietahov napriek tomu, že exekučné konania nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a tiež nevyžadovali spoluprácu s účastníkmi konania. Neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Navrhovateľ tvrdil, že takýto nesprávny úradný postup exekučného súdu spôsobilo, že bol vystavený možným rizikám práve pre neskoré rozhodnutie o zmene súdneho exekútora a to riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a tiež navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní bol vystavený riziku insolventnosti povinného. Keďže nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote v primeranom čase a bez zbytočných prietahov, uplatňoval navrhovateľ nárok na priznanie majetkovej škody a tiež nárok na priznanie nemajetkovej ujmy.

Strana odporcu žiadala návrhy ako nedôvodné zamietnuť, s procesnými námietkami, že návrh na začatie konania nie je jasný, naopak odporca ich považoval za zmätočné, s nepreukázaním akejkoľvek existencie prietahov v exekučnom konaní, dôvodiac tým, že existenciu prietahov v súdnom konaní môže konštatovať len Ústavný súd - SR a prietahy v konaní neboli konštatované ani predsedom príslušného súdu / I. ÚS 476/2012 /. Okrem týchto dôvodov odporca namietal absenciu splnenia esenciálnych zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z. a považoval za nedôvodnú a neopodstatnenú tiež vyčíslenú materiálnu škodu a tiež uplatňovaný nárok na priznanie nemajetkovej ujmy.

Vo veci súd prvého stupňa meritórne rozhodol rozsudkom dňa 11.2.2015 tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Na odvolanie navrhovateľa odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil z dôvodu zmätočnosti a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd určil opakovane pojednávanie v danej veci na deň 1.3.2016, predvolanie na pojednávanie bolo riadnym spôsobom doručené všetkým účastníkom konania, pre navrhovateľa, pre právneho zástupcu navrhovateľa 17.2.2016 a pre odporcu tiež 17.2.2016.

Právny zástupca navrhovateľa podal dňa 30.10.2014 návrh na prerušenie konania z dôvodu ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorú zaslal súdu ako sťažnosť na porušenie základného práva zaručené čl. 46 ods. 1. Ústavy - SR ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1. Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a navrhol súdu prerušiť konanie až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu - SR o ústavnej sťažnosti. / čl. 45 spisu/. Súd o tomto návrhu rozhodol dňa 5.11.2014 na pojednávaní.

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný ani v zmysle § 109 ods. 1. písm. b/ OSP, ani s odkazom na ustanovenie § 109 ods. 2. písm. c/ O. s. p. Je nutné uviesť, že Krajský súd v Banskej Bystrici uzneseniami 5NcC 368/2012, 5NcC 352/2012, 4NcC 232/2012, 2NcC 352/2012 a 5NcC 397/2012 rozhodol na základe vznesených námietok navrhovateľa o tom, že z prejednávanej veci sudca Okresného súdu Žiar nad Hronom zákonný sudca nie je vylúčený. Takéto rozhodnutie je právoplatné a keďže o námietkach bolo rozhodnuté, nič nebráni Okresnému súdu aby vo veci konal a rozhodoval ďalej, napriek podanej ústavnej sťažnosti, pretože otázku či vo veci rozhoduje vylúčený sudca, môže preskúmavať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych prostriedkov a nie Ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti.

Navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa ako i označený odporca elektronickým podaním zo dňa 23.02.2016 a 25.2.2016 neúčast' na pojednávaní ospravedlnili. Navrhovateľ odkazoval na znalecký posudok vypracovaný v súvislosti s konaniami v ktorých uplatňuje náhradu škody Ekonomickou univerzitou v Bratislave 1/2014 uložený pod Spr. A/147/14. Odporca vyjadril súhlas s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

Aj s odkazom na vyššie uvedené, súd preto realizoval pojednávanie v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2. O. s. p. v neprítomnosti účastníkov.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi a to s návrhom na začatie konania, s vyjadreniami odporcu, s pripojeným exekučným spisom sp. zn. 11Er 607/2006 na základe čoho súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

Súdu je z jeho činnosti známe, že navrhovateľ podal pred uplatneným nárokom na príslušnom súde žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti SR o ktorých príslušný orgán v lehote určujúcej zákonom / 6 mesiacov / nerozhodol.

Zo spisu 10C 181/2012, ktorému zodpovedá exekučný spis Okresného súdu Žiar nad Hronom 11Er 607/2006 / Ex 4461/2006 / mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený podal návrh na začatie exekúcie dňa 7.9.2006 voči povinnému Stanislava Bartošová na podklade exekučného titulu /Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava SR 0385/2006/. Súd poverenie na vykonanie exekúcie udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi dňa 20.10.2006. Oprávnený podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Exekučný súd uznesením 11Er 607/2006 zo dňa 4.6.2010 návrhu vyhovel, vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa krutého a JUDr. Ďuricovi priznal trovy exekúcie.

Vyššie označené exekučné konanie bolo začaté po 1.9.2005, kedy novelou Exekučného poriadku / Zák. č. 585/2006 Z. z./ došlo k zavedeniu lehoty na rozhodnutie súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 1.9.2005 do 30.11.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný

súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného do 31.5.2010, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Podľa ods. 9. identického ustanovenia, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods. 8. zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 3 ods. 1. písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa ods. 2. vyššie citovaného ustanovenia zodpovednosti podľa ods. 1. sa nemožno zbaviť.

V zmysle § 9 ods. 1, vyššie citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránený záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup, alebo výsledok postupu Národnej rady - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a písm. d/ Ústavy - SR a postup, alebo výsledok postupu vlády - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy - SR.

Podľa § 9 ods. 2. Zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1. Zák. č. 514/2003 Z. z.. nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného predbežné prerokovanie nároku / ďalej len žiadosť / s príslušným orgánom podľa § 4.

Podľa § 16 ods. 1. č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenia časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1. Zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2. Zák. č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadostučineným vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom predstavuje objektívnu zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie a nemožno sa jej zbaviť. K esenciálnym predpokladom vzniku takejto zodpovednosti patrí nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Je nutné, aby pre vznik tejto zodpovednosti za škodu došlo kumulatívne k splneniu všetkých troch základných predpokladov.

Vyššie citované ustanovenie exekučného poriadku v § 44 ods. 7 a neskôr v § 44 ods. 8. určovalo lehotu, v ktorej exekučný súd rozhoduje o návrhu oprávneného na zmenu exekútora s tým, že sa jedná o lehotu procesnú. Nedodržaním takejto lehoty pri postupe exekučného konania nemožno bez ďalšieho prijať záver, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, pokiaľ nebolo rozhodnuté o návrhu na zmene exekútora oprávneného / navrhovateľa /.

Predpokladmi na zmenu súdneho exekútora je nielen žiadosť oprávneného podaná na príslušnom súde, ale je nutné urobiť ďalšie procesné úkony, čo vo vyššie uvedenom exekučnom konaní súd i

uskutočňoval, pokiaľ vyzval súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie pred rozhodnutím o návrhu na zmenu exekútora na vyčíslenie trov exekúcie, predloženie samotného exekučného spisu a následne bezodkladne uznesením vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty preto nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. /vid' Nález Ústavného súdu SR I.US. 16/2012 / .

Pokiaľ skutočne exekučný súd nedodržiaval zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, / 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora /, neurobil tak svojvoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, naopak v súlade s Exekučným poriadkom zabezpečoval si podklady potrebné pre svoje rozhodnutie a dôsledne skúmal, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcií. Skúmanie takýchto podmienok si vyžaduje osobitnú právnu úvahu o to viac, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Keďže bolo potrebné citlivo posúdiť zákonnosť vyššie uvedených exekúcií zodpovedá tomu aj dĺžka samotného exekučného konania.

Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za dokázané, že postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu podľa tvrdení navrhovateľa v zavinených prieťahoch, súd postupoval v súlade s exekučným poriadkom, správne rozhodol o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora bez zbytočných prieťahov.

Súd nemal preto za preukázaný akýkoľvek nesprávne úradný postup spočívajúci tak, ako to navrhovateľ v konaní tvrdí v existencii prieťahov vo vyššie uvedenom exekučnom konaní, čo je primárnym predpokladom pre založenie zodpovednosti vzniku za škodu štátu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Bez skúmania splnenia ďalších atribútov/ ako sú príčinná súvislosť, vznik škody/ súd návrh ako nedôvodný aj s prihliadnutím na hospodárnosť konania zamietol.

I keď odporca bol v konaní úspešný a o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1. OSP, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v rámci konania mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Toto právo strácajú tí účastníci konania, ktorí sa po vyhlásení rozhodnutia vzdali práva podať proti nemu odvolanie a to výslovne do zápisnice súdu.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Z.č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.